

XIII.

Betænkning

over

Forslag til Lov om de mod Creditbeviser udværlede opsigelige Statsobligationer.

(Udgiven af Landsthingets Udvalg.)

Efter at have taget de i dette Lovforslag indeholdte Bestemmelser under Overveielse, skal Udvalget, hvad den første af disse angaaer — nemlig enten i 11te December Termin 1853 contant at udbetale de for Creditbeviser udfærdigede 5 pCt. rentebærende Obligationer til et Beløb af omtrent 4,700,000 Rbd., der eies af Private, eller, naar det af Hænderhaverne maatte ønskes, at ombytte dem med 4½ pCt. rentebærende uopsigelige Obligationer — tillade sig den Bemærkning, at det, forsaavidt en Convertering af denne Deel af Statens 5 pCt. rentebærende Gjæld derved er tilfattet, ikke er usandsynligt, at dette under de nærværende Pengeforhold paa en eller anden Maade vilde kunne lade sig iværksætte endog til den lavere Rente af 4 pCt.; og paa den anden Side lader det sig heller ikke med Visshed forudstige, om en saadan Convertering vil finde Sted derved, at Renten er bestemt til 4½ pCt., da det ikke alene er den høiere Rente, som giver Tillid til Statspapirer og bestemmer Begjæret derefter, saa at, dersom der indtræder nogen Forandring i de nuværende freldelige Forhold i Europa, kan Statskassen, naar Opsigelsen engang er fæet, ligesaa vel være udsat for til den høiere Rente af 4½ pCt., som naar man bestemte den lavere af 4 pCt., at komme til at udbetale hele det opsigte Beløb. Naar Udvalget alligevel troer at burde tilraade at anlage Forslaget, som det foreligger, støtter man dette derpaa, at det er i Finantsernes Interessse, hvis mødende Tilfælde atter skulde gjøre et Laan nødvendigt, at Vedkommende, om hvem man ønsker, at de deri maatte deeltage, have den Tillid til Bestyrelsen, at de ikke om en ganske kort Tid ville blive

Udvalgenes Betænkninger.

stuffedede i Forveitningen af de Fordele, de som Contrahenter ventede sig, samt i Forbindelse hermed paa det Billighedsbetydning, der i det nærværende Tilfælde taler for, at Staten ikke paa cengang allfor meget formindsker den Indtægt af de for kort Tid siden udfærdigede 5 pCt. Obligationer, som disse Hænderhavere ved at erhverve dem maae antages at have regnet paa, da en Forholdsregel af denne Natur, dens Retfærdighed ogsaa anerkjendt, altid gjøres noget formildende ved, at den skeer gradviiis og efterhaanden; og hertil er da givet Statskassen Leilighed ved den i Forslaget indeholdte Bestemmelse om, at de til 4½ pCt. ombytende Obligationer skulde fra Statskassens Side kunne opsiges med 3 Maaneders Varjel.

Hvad den anden Deel af Forslaget angaaer, som bestemmer at henlægge de Staten selv tilhørende, omtrent 1½ Million af de for Creditbeviser udfærdigede 5 pCt. Obligationer, til Reservecassens, og desforuden til Fordeel for Statskassen at udfærdige 4½ pCt. Obligationer for den Deel af de 5 pCt. Obligationer, som contant udbetales, og ligeledes henlægge disse til Reservecassens, troer Udvalget at burde bemærke, at det havde været ønskeligt, om der først var blevet givet notiere og bestemte Regler for Reservecassens Dan-nelse og Anvendelse, forinden det saaledes som i Forslaget paa cengang fremtræder, uden at der er givet Rigsdagen Anledning til at vedtage nogen dertil henhørende Bestemmelse. Heller ikke kan man lade ubemærket, at de Activer, som paa denne Maade erhverves, mindre synes at egne sig til et Reservecassens for Finantserne, i hvilken Anledning man skal gjøre opmærksom paa, at fra de Activer, som Finantserne eiede ved Krigens Udbrud, næsten aldeles var udelukket saadanne Obligationer, som henhorte til Statens indenlandske Gjæld (Reservecassens eiede den 31te December 1847 et Beløb af 4,399,383 Rbd. 94 s. i engelske 3 Procents Obligationer efter Indkjøbspræis og kun 32,610 Rbd. 86 s. i kongelige 4 Procents Obligationer), hvilken sidstnævnte Slags Obligationer, naar man vil gjøre Brug af dem, vistnok ikke til enhver Tid med den Letthed lader sig benytte, som f. Ex. Obligationer, der ere udfærdigede for en i Udlandet stiftet Gjæld, eller som lyde